

ad honestam clerici sustentationem. Quia enim juxta concilium Tridentinum sess. 24. cap. xvii. de Reform. unum duntaxat beneficium ecclesiasticum singulis conferri debet, nisi illud sit insufficientis: hoc ipso, si quis habeat unum sufficiens, nequit eidem conferri aliud beneficium etiam de se insufficientis, sicque istud censetur incompatible cum priori; ac proinde prius, per pacificam alterius adeptionem, vacat ipso jure. Garcias part. XI. de Benefic. cap. v. n. 300. et 301; Pirhing, h. t. n. 186; Fagnanus, c. Cum jam dudum, n. 43 et n. 60. eod. referens, quod sacra congregatio sæpius responderit, per adeptionem secundi beneficii, etiam insufficientis, vacare primum sufficiens ipso jure, ex cap. iv. Concilii. sess. 7.

298. Secus si primum est insufficientis, licet alterum de se sit sufficiens: et cur? — Aliud videtur dicendum in casu converso; videlicet, quando habens primum beneficium insufficientis ad suam honestam sustentationem, acquirit secundum de se sufficiens: quia non obstante hujus sufficientia, potest simul retinere primum insufficientis. Fagnanus cit. c. Cum jam dudum, n. 56. et seqq. h. t. asserens, hanc quæstionem in congregatione publica, votis tamen hinc inde variantibus, late discussam fuisse; ac postea n. 57. et 58. istam sententiam tenens: et sequitur Pirhing cit. part. XI cap. v. n. 303. et 304. Accedit ratio disparitatis, siquidem habens primum sufficiens, cum jam habeat congruam sustentationem, videtur ad impetrationem secundi, licet de se insufficientis, moveri ex avaritia, et ambitione: quæ sunt præcipuæ causæ, cur pluralitas beneficiorum prohibita fuerit. E contra ille, qui habet primum non sufficiens, juste appetit secundum ad suam honestam sustentationem: et quamvis per accidens contingat, quod istud de se sufficiat, non tamen ideo debet incidere in pœnam privationis primi insufficientis: quia appetendo secundum non peccat, imo istud facit auctoritate legis, sive concilii Tridentini sess. 24. cap. xviii. de Reformation. nec ullibi reperitur talis pœna privationis imposita.

299. Referuntur aliæ declarationes sacre congregationis. — Deinde sacra congregatio concilii censuit, eum qui retinere præsumit plura beneficia incompatible ratione residentie post concilium, incidere in decretum concilii, sess. 7. cap. iv. prout refert Fagnanus c. De multa, n. 4 et 5, h. t. illico subjun-

gens aliam ejusdem declarationem, qua generaliter censuit, in omnibus beneficiis residentiam requirentibus, aut alias quomodoenque incompatilibus, etiamsi canonicatus sint, aut portiones, induci vacationem ipso jure primi per adeptionem secundi pacifice possessi, ex cit. cap. iv. sess. 7. et juxta dispositionem c. De multa. de Præbend.

300. Aliam, eamque notabilem declarationem sacre congregationis, refert Garcias d. part. XI. de Beneficis, cap. v. n. 310. vers. Septima. et Barbosa, part. III. de Offic. et potest. episc. allegat. 62, n. 6. citans alios: videlicet, quod si ordinarius conferat tertium beneficium habenti jam duo beneficia simplicia, sed tamen insufficientia ad sustentationem; collatio tertii valida quidem existat, sed si tertium sit sufficiens, vacent illa duo priora beneficia: sin minus, teneatur provisos unum ex illis dimittere: et si continuaverit possessionem amborum, recipiendo ex eis fructus, utrumque beneficium vacare censeatur. Tacentur nonnullæ aliæ declarationes sacre congregationis concilii: nam relatæ sufficientiam cum in probationem conclusionis, tum ad removendum omne dubium de veritate talium declarationum, utpote per tam graves auctores allegatarum; quanquam cæteroquin plena fides eisdem non debeatur, donec in firma authentica exhibeantur, ut jam sæpius dictum.

301. Et auctores dictam sententiam tenentes. — Atque ideo datam, n. 293, conclusionem tenet Fagnanus, ubi supra; Alfonsus Hoieda Tractatum, tom. XXV. tract. de incompatibilit. benefic. part. I cap. ix. n. 5; Barbosa, c. De multa, n. 7, h. t. et part. III. de Offic. et potest. episcop. allegat. 57. n. 6; Gonzalez, ad reg. Cancellar. gloss. 13, numer. 16, allegans declarationem sacre congregationis concilii Tridentini super 4. sess. 7. in hæc verba: « Quod de incompatilibus beneficiis dicitur in hoc cap. iv. idem intelligendum est de omnibus beneficiis residentiam requirentibus, vel duobus canonicatibus, vel canonicatu cum parochiali. » Hæc ille, mox subjungens aliam declarationem ejusdem sacre congregationis, adhuc generalius loquentem. Quinimo hanc sententiam esse indubitanter tenendam, ipsamque practicari in Dataria, et Cancellaria apostolica, et jam teneri in Rota, asserit Nicol. Garcias cit. part. XI. de beneficiis, cap. v. n. 84. 85. et 86. allegans insuper complures alias de-

clarations sacre congregationis concilii.

302. Afferuntur rationes in oppositum. — Dices. Jura juribus concordanda sunt eorumque correctio evitanda; si fieri potest, c. Cum expediat. 29. de Election. in 6. Atque istud in proposito fieri potest: ergo concilium Tridentinum cit. cap. v. sess. 7. de Reform. ita intelligendum est, ut non corrigat dispositionem d. c. De multa. h. t. neque extendatur ad duo simplicia beneficia personalem residentiam requirentia, vel quorum unum sufficit ad honestam clerici sustentationem. Minor probatur, tum quia spectato jure canonico antiquo beneficia, etiam incompatible propter requisitam in ipsis personalem residentiam, ipso jure non vacant, nisi sint curata, dignitates, vel personatus, de quibus fit mentio in cit. c. De multa. h. t. neque concilium Tridentinum loc. cit. expresse contrarium decrevit; tum quia verba illa relati concilii Tridentini, « aut alias incompatible, » sufficienter, et absque ulla jurium correctione salvantur, si placeat illa intelligere de dignitate et personatu non curatis, de quibus pariter loquitur c. De multa. h. t. ibidem allegatum; tum tandem, quia concilium Tridentinum loc. cit. verbis illis: « etiam presentis canonis vigore, » factis indicasse videtur, quod noluerit novam vacationem ipso jure inducere, sed duntaxat veterem confirmare; statuendo videlicet, ut beneficia illa, quæ per jus antiquum, et præsertim per dispositionem cit. c. De multa. h. t. forsitan alicubi non exacte observatam, etiam per illud novum vacent ipso jure.

303. Una cum auctoribus contrariam sententiam tenentibus. — Atque ideo, quantum est spectato jure communi, et nisi auctoritas sacre congregationis obsisteret, contrariam sententiam fore tenendam, censuit Navarrus consil. 17. de Præbend. quod incipit, An per adeptionem: eademque contrariam sententiam tenet Flamin. Parisius lib. III. de Resignat. Benefic. quæst. 1. n. 132. exinde cum pluribus aliis inferens, quod obtinens beneficium simplex residentiam requirens, si postea obtineat aliud beneficium simplex pariter residentiam requirens, non vacet primum ipso jure; sed detur optio eligendi, quod maluerit, et alterum dimittendi. Quam sententiam esse valde probabilem, et in praxi tutam, saltem ubi decretum concilii Tridentini cit. sess. 7. cap. iv. de Reform. in eo sensu, et rigore receptum non est, asse-

rit etiam Pirhing, h. t. n. 149. et 154. vers. Ex dictis.

304. Atque solvantur. — Verum, quidquid sit de contraria consuetudine, seu concilio Tridentino in tanto rigore alicubi non recepto, sententia Navarri spectato jure communi sustineri non potest, ob fundamenta n. 294. et seqq. relata. Nec urgent rationes ejusdem Navarri, in oppositum allatæ: negatur enim minor principalis. Ad cujus primam probationem, negatur assumptum quoad alteram partem. Ad secundam probationem rursus negatur assumptum, ob dicta n. 294. Ad tertiam, eamque ultimam probationem, pariter negatur assumptum: nam dictio illa, « Etiam presentis canonis vigore, » generaliter perstringit, et afficit omnia beneficia superius enumerata; hoc est, tam curata, quam « alias incompatible beneficia, » utpote de quibus omnibus sermo est sub eodem contextu verborum: et hinc vigore illius canonis æqualiter vacant ipso jure tam plura beneficia curata, quam alias incompatible, arg. 1. Jam hoc jure. ff. de Vulgar. et pupill. substit. Unde corrui relata Navarri interpretatio: præsertim, cum talis sit prohibita privatis auctoribus respectu concilii Tridentini; illa vero, ac pluries repetita declaratio sacre congregationis concilii, emanaverit legitima cum auctoritate Romani Pontificis; sicque a principio conditæ legis, seu canonis a concilio Tridentino promulgati, eidem inuisse noscatur, juxta Authent. de Raptis mulierib. princ. collat. 9. estque amplius dictum supra in præmio lib. I. § 8 n. 301 et 132.

305. Per receptionem tertii beneficii incompatible vacant ipso jure omnia priora, quæ quis ex dispensatione antea obtinebat. — Quæritur IV. An per receptionem tertii beneficii incompatible vacant omnia priora, quæ quis ex legitima dispensatione antea obtinebat? Resp. I. In illis casibus, in quibus vacat unum beneficium ecclesiasticum per receptionem, atque pacificam possessionem alterius, vacant etiam plura per receptionem, pacificamque possessionem tertii: adeoque ex dispensatione obtinens duas v. g. dignitates, personatus, aut beneficia curata, si aliam dignitatem, vel personatum, etc., recipiat, adepta effectualiter hujus possessione pacifica, vacant ambæ dignitates, etc., prius habitæ ipso jure. Ita textus expressus in Clem. Si plures. 3. de Præbend. auctoritate Clementis V. in concilio Viennensi sic sta-

tuens : « Si plures obtinent dignitates, et beneficium curam animarum habens accipiet, dispensatione super hoc legitime non obtenta, ejus possessione adepti pacifice dignitates, quas prius habebat, ipso facto vacare censemur. Sicut si dignitatem unicam obtinenti alia similis conferatur, ejus pacifica possessione habita, prima de jure vacaret. » Ubi Glossa, Abbas, Vivianus, in *Rationali*, Azorius, part. III. lib. VI. cap. 1. quæst. 10; Pirhing, h. t. n. 172. et alii.

306. *Idque procedit in obtinente plures dignitates, personatus, vel beneficia curata, et c.* — Dicitur imprimis in relata Clementina, *Si plures obtinent dignitates*. Quod cum Glossa ibid. §. *Dignitates*. Azorio loc. cit. et Pirhing cit. n. 172. ampliatur ad obtinentem plures personatus, vel beneficia curata: aut alteram eum altero, v. g. dignitatem cum personatu, vel hunc cum beneficio curato: cum sit eadem ratio.

307. *Et de facto ampliatur ad alia beneficia quomodolibet incompatibilia.* — Quin etiam de facto istud ampliatur ad alia beneficia quomodolibet incompatibilia; prout notat Fagnanus c. *Cum jam dudum*. n. 69. h. t. et innuit Garcias, part. XI. de *Benefic.* cap. v. numer. 299. Etenim concilium Tridentinum, sess. 7. cap. iv. de *Reform.* innovans priores sacros canones, ac præsertim c. *De multa*. h. t. ampliavit omnia jura antiqua, sicque etiam allegatam Clem. *Si plures*. eod. ad quamcunque speciem incompatibilitatis: hoc est non solum ad plura curata, sed etiam ad omnia « alias incompatibilia beneficia ecclesiastica, » juxta dicta paulo superius n. 294. et seqq.

308. *Nisi dispensatio super illis simul retinendi legitima fuerit obtenta.* — Deinde dicitur in eadem Clementina, « dispensatione super hoc legitime non obtenta: » videlicet, super retinenda ista tertia dignitate, vel beneficio curato, una cum pluribus illis dignitatibus, etc., antea jam obtentis; ut explicat Glossa ibid. §. *Super hoc*. Et additur, « ejus possessione adepti pacifice, » ob dicenda n. 310. et seqq.

309. *Ratio ulterior præmissorum affertur.* — Ultimo dicitur, « dignitates, quas prius habebat, ipso facto vacare censemur: sicut si dignitatem unicam obtinenti alia similis conferatur, » etc. Quia plures illæ dignitates, propter dispensationem habentur loco unius beneficii; ut notat Vivianus in *Rationali*, ibid. Unde merito, imo et a fortiori, va-

lent duo præhabita dignitates per adaptatam pacificam possessionem tertiam (nisi super hac patiter existerit dispensatum) cum jus commune plus abhorreat tres dignitates simul retinere, quam duas; ipsæque dispensationes sint odiosæ, ac restringendæ, præsertim circa pluralitatem beneficiorum, veluti ambitiosam, c. *Quamvis plenissima*. 4. h. t. in 6. cum similibus. Concordat c. *Non potest*. 21. de *Præbend.* in 6. ubi dispensatio apostolica, ut quis duo beneficia curata simul recipere, ac retinere licet valeat, restringenda, et intelligenda dicitur de duobus primis beneficiis, post indultum illud receptis: sicque tertium in locum primi, vel secundi, subrogare non licet. Glossa in cit. Clem. *Si plures*. 3. §. *Vacare*. h. t.

310. *Objectio notabilis ex c. Ordinarii 3. de Offic. ordinari. in 6. ejusque solutio.* — Objicies contra datam conclusionem, majoris claritatis gratia. Data dispensatione super retinendis duobus beneficiis incompatibilibus, collatio tertii incompatibilis est invalida; ergo non potest inducere ipso facto vacationem duorum priorum beneficiorum, per legitimam dispensationem antea possessorum. Consequentia patet, quia « non præstat impedimentum, quod de jure non sortitur effectum, » juxta reg. 32. jur. in 6. Antecedens vero probatur ex c. *Ordinarii*. 3. §. fin. de *Offic. ordinari.* in 6. ubi dicitur: quod habent plura beneficia incompatibilia, etiam ex legitima dispensatione, non possit aliud tale conferri, nisi dispensatio ad illud se extendat, aut nisi provisus illa priora « libere ac sponte resignet: aliter autem de — beneficiis talibus facta collatio nullius penitus sit momenti. » Resp. Quidquid sit de antecedenti, negando consequentiam, vel potius Suppositum ejus. Nam in cit. Clem. *Si plures*. de *Præbend.* sicut et in conclusione nostra non dicitur, quod in dato casu vacatio priorum beneficiorum, ex dispensatione possessorum, ipso facto inducatur per collationem tertii (revera enim collatio tertii est invalida, sicque non præstat impedimentum) sed solummodo dicitur, quod post adeptam possessionem pacificam tertii, vacant ipso jure priora illa beneficia per dispensationem habita. Tali enim vitiosa possessione secuta (ea nempe, quæ est facta non resignatis sponte prioribus beneficiis, ad quæ simul retinenda dispensatio sese non extendebat) merito vacant ipso jure priora beneficia juxta cit. Clem. *Si plures*. h. t. cum etiam propter

hujusmodi possessionem justam, seu validam, inducatur vacatio ipso jure præhabiti beneficii, juxta c. *De multa*. 28. h. t. Neque enim decet, ut stultus, sive injustus possessor, melioris conditionis existat, quam peritus, sive justus; prout in simili casu beneficii injuste occupati statuit, atque argumentatur Pontifex in c. *Eum qui* 18. h. t. in 6. Glossa in cit. Clem. *Si plures*. §. *Vacare*. in fin. h. t.; Garcias, cit. part. XI. cap. v. n. 171. et alii.

311. Additur notanter in responsione, « Quidquid sit de antecedenti. » Licet enim in dato casu collatio tertii beneficii revera sit invalida, juxta cit. c. *Ordinarii*. §. fin. de *Offic. ordinari.* in 6. idem tamen juris quoad vacationem ipso facto beneficiorum præhabitorum fuisset, etiamsi valida extitisset. Nam etiam in hoc posteriori casu beneficium prius non vacat ipso jure per nudam collationem alterius incompatibilis; sed duntaxat per hujus receptionem, seu obtentam pacificam possessionem, arg. d. c. *De multa*. h. t. atque amplius n. 318. dicitur.

312. *Per cit. c. Ordinarii, non est revocatum c. De multa h. t. Et cur? — Quod si petas, an per cit. c. Ordinarii. §. fin. de Offic. ordinari. in 6. revocatum fuerit c. De multa. 28. h. t. juxta quod collatio posterioris beneficii valida existit, conformiter dictis supra n. 287. Resp. Negative. Quia, ut notat Glossa in cit. §. fin. §. Nullius. et Fagnanus c. Cum jam dudum. n. 70. h. t. Decretales istæ loquuntur de diversis casibus. Siquidem decretalis *De multa*, loquitur de eo, qui unum tantummodo beneficium obtinebat; quod est de jure communi, nec inducit inhabilitatem ad aliud beneficium etiam incompatibile obtinendum: haud obstante, quod istud cum priori simul retineri non possit. At vero decretalis *Ordinarii*. §. fin. loquitur de illo, qui antea obtinebat plura beneficia incompatibilia dispensative: quod est contra jus commune; reddiditque idcirco hominem inhabilem ad aliud beneficium obtinendum absque dispensatione. Papæ vel prævia spontanea resignatione priorum incompatibilium. Unde non mirum, quod hac utraque deficiente collatio tertii beneficii incompatibilis existat invalida, et nullius penitus momenti; cum sit facta contra sacros canones, et personæ inhabili.*

313. *Multum interest, an collatio beneficii sit valida, necne: et quid? — Porro multum interest, an collatio beneficii sit valida, necne. Nam si ea existat valida, potest virtute*

ipsius postea recipi secundum beneficium ejusque possessio pacifica una cum fructibus: ita tamen, ut hac obtenta beneficiarius teneatur statim dimittere prius beneficium incompatible. Secus dicendum, quando collatio est invalida: nam, quia hæc nullius prorsus est momenti, nequit præbere justum titulum obtinendi aliud beneficium; sicque stud. virtute talis collationis, utpote invalidæ, apprehendi non poterit. Interim tamen per factam beneficii, sic invalide collati, acceptionem non vacant ipso jure præhabita beneficia; ac proinde beneficiarius potest eadem retinere, dummodo saniori usus consilio, ac videns factam collationem non tenere, illius possessionem non apprehendat. Quod si vero possessionem ultimi, ac invalide collati beneficii apprehendere præsumperit, vacabunt ipso jure præhabita beneficia ex tam vitiosa possessione: simulque ultimum (seclusa alia sufficienti dispensatione) illicitè, ac invalide detinebitur. Glossa in cit. Clem. *Si plures*. §. *Vacare*. h. t. juncto textu ibid. et c. *Eum qui* 18. eod. in 6.

314. *Retinens secundum beneficium una cum primo incompatibili, an privetur utroque? Olim privatio secundi incompatibilis non inducebatur ipso jure, sed opus erat sententia judicis. — Queritur V. Utrum is, qui secundum beneficium una cum primo incompatibili simul retinere præsumperit, privetur utroque? Resp. I. Spectato jure antiquo, atque relato in c. *De multa*. 28. h. t. privatio secundi beneficii incompatibilis cum primo, non inducebatur ipso jure; sed opus erat sententia judicis privantis secundo beneficium illum, qui primum una cum secundo retinere contenderat. Ita colligitur ex verbis cit. c. *De multa*. h. t. ibi: « Et si forte illud (primum, ac ipso jure vacans beneficium curatum etc.) retinere contenderit, etiam alio spoliatur. » Nam ly, *spoliatur*, actionem judicis importat: sicque sensum facit; « etiam alio spoliatur, scilicet per sententiam; » prout loquitur Innocentius ibid. §. *Contenderit*, Garcias, part. XI. de *Benefic.* cap. v. n. 7. et 94; et Pirhing, h. t. n. 150.*

315. *Et an privatio potuerit infligi, licet quis in jure noluerit contentiose secundum retinere cum primo. — Addit Glossa in cit. c. *De multa*. §. *Contenderit*. h. t. ad hoc, ut quis secundo etiam beneficio spoliari potuerit, fuisse requisitum quod quis primum beneficium cum secundo retinere contenderit; id est « in jure contentiose retinere voluerit. Si enim, (sub-*

jungit eadem Glossa) talis ante litem contestatam destituerit, non privabitur utroque: sicut et in aliis statutis, sub pœna, l. *Amplius*. ff. *Rem ratam haberi*. » Verum Innocentius cit. c. *De multa*. n. 2. §. *vel dic*. et nonnulli alii, quos refert Fagnanus ibid. n. 6. h. t. oppositum tenuerunt, dicentes, quod ex sola retentione primi beneficii cum secundo incompatibili beneficiarius potuerit privari utroque, etiamsi, quando incœpit conveniri, voluisset dimittere prius, utpote ipso jure vacans. Quia (aiunt) satis manifesta causa privandi aderat, ex quo quis non obtemperabat canoni sic præcipienti: simulque, qui beneficiarius furtum committebat, percipiendo fructus prioris beneficii, quo privatus erat ipso jure. Hæc tamen difficultas sublata fuit ex post facto, uti notat Abbas in d. c. *De multa*, n. 10. et Fagnanus ibid. n. 7. h. t. allegans alios: unde.

316. *De facto plura incompatibilia beneficia contra sacros canones simul retines, ipso jure utrisque privatus existit.* — Resp. II. Si quis de facto plura curata, vel alias incompatibilia beneficia, quocumque modo contra formam sacrorum canonum, recipere, ac simul retinere præsumperit: non solum primo, juxta hactenus dicta, sed etiam secundo, ipso jure privatus existit. Ita Glossa fin. in Clement. *Si plures*. h. t. Abbas in c. *Quia nonnulli*. n. 4. de *Cleric. non resident*. et c. *De multa*, n. 10. h. t. hanc conclusionem probans ex Extrav. *Execrabilis*. Joann. XXII. h. t. ubi pontifex, §. *Qui vero deinceps*, decrevit, quod recipiens secundam dignitatem, personatum, seu officium (intellige, perpetuum, juxta dicta superius n. 292.) aut aliud beneficium curam animarum habens annexam, teneatur prius beneficium (utpote, quo privatus est ipso jure) absque moræ dispendio in manibus ordinariorum dimittere: et si id non fecerit, ex tunc sit ipso jure etiam secundo privatus; simulque efficiatur inhabilis ad beneficia, et ordines: prout liquet ex verbis ejusdem Extravagantis, supra n. 284. relatis. Verum quia citata Extravag. *Execrabilis*. non loquitur generaliter de quibuscumque beneficiis incompatilibus, sed solummodo de dignitatibus, personatibus officiis, atque beneficiis curatis.

317. *Idque probatur multipliciter.* — Hinc eadem conclusionem pro moderno tempore, ac generaliter loquentem, tenet Garcias, part. XI de *Benefic.* c. 5. n. 94. et 95. et n. 381. allegans declarationem sacræ con-

gregationis concilii. Barbosa, part. III. de *Offic. et potest. episc.* allegat. 54. num. 30. et allegat. 62, numer. 29; Fagnanus cit. c. *De multa*. numer. 7 et 8. et c. *Super inordinata*. n. 9. h. t. istud præter allegatam Extravag. *Execrabilis*, Joann. XXII. probans ex concilio Tridentino sess. 7. cap. iv. de *Reform.* ac supra n. 285. jam relato, ponderando verba illa: « Recipere, ac simul retinere præsumperit, beneficiis ipsis, ipso jure, etiam præsentis canonis vigore, privatus existat. » Nam locutio illa in plurali, « Beneficiis ipsis, » utrumque beneficium simul retentum complectitur; sicque vacationem utriusque ipso jure inductam, clare demonstrat.

§ XI.

DE REQUISITIS AD VACATIONEM IPSO JURE BENEFICIORUM INCOMPATIBILIIUM, URUMQUE DIMISSIONE, ET COLLATIONE.

318. *Ad inducendam ipso jure vacationem prioris beneficii incompatibilis, non sufficit sola assecuratio de consequendo alio, neque hujus collatio: sed requiritur vera hujus assecutio, atque possessio.* — Queritur I. Utrum facta assecuratione, vel saltem collatione secundi incompatibilis, illico vacet ipso jure præhabitu beneficium; vel quæ alia ad hoc requirantur? Rep. I. Ad inducendam ipso jure vacationem prioris beneficii incompatibilis non sufficit sola assecuratio de consequendo altero beneficio: neque etiam sola hujus collatio, et acceptatio: sed ulterius requiritur istius posterioris vera assecutio, atque possessio pacifica. Ita Glossa c. *De multa*. §. *Post receptionem*, et Abbas ibid. n. 16. et Fagnanus n. 9. et Barbosa n. 8 h. t.; Flamin. Parisius de *Resignat. Benefic.* lib. III. cap. I. n. 129. allegans Rotam in una Florent. canonicatus et Præbendæ, coram card. S. Crucis, die 11 martii 1558. et in una Panormitan. beneficiorum, coram D. Fabio Accorambona. 9. januar. 1548; card. de Luca de *Beneficiis*, discours. 56. n. 5: Garcias part. XI. de *Benefic.* cap. v. n. 100. et seqq. citans plures alios. Accedit ratio, tum quia illud importat verbum, *Recipere*, contentum in concilio Tridentino sess. 7. cap. iv. de *Reform.* ac verbum illud, *Post receptionem alterius*, videlicet corporalem, positum in d. c. *De multa*; ac notat Glossa ibid. istud probans ex can. *Si quis jam translatus*. 21. q. 2. Con-

cordat textus, et Glossa in can. *Si quis episcopi*. dist. 92. §. *Ubi prior*. illis verbis: « Si habuerit corporalem possessionem per se, vel per alium ejus Ecclesiæ; » tum quia in jure « verba accipienda sunt cum effectu, » ut dicitur c. *Relatum*. 4. de *Cleric. non resident*. junctis concordantiis per Glossam ibid. §. *Cum effectu*, allegatis: sicque sola assecuratio de consequendo posteriori beneficio incompatibili, non sufficit ad inducendam ipso jure vacationem prioris, nisi secutus fuerit etiam effectus corporalis possessionis, et quidem pacificæ.

319. *Et quidem possessio pacifica.* — Additur notanter, « pacificæ. » Nam, ut vacet prius Beneficium post collationem, atque receptionem alterius incompatibilis, requiritur, ut provisus « hujus possessionem pacificam habuerit, vel per eum steterit, quominus haberet eandem, » juxta textum notabilem in c. *Licet Episcopus*. 28. h. t. in 6. Quidquid olim in contrarium tenuerit Innocentius c. *De multa*. n. 2. et 4. h. t. Nam ejus opinio hodie correctæ est, per cit. c. *Licet episcopus*. eod. in 6. ac notat Fagnanus in d. c. *De multa*. n. 10. h. t. Idque merito quia incertus est litis eventus, l. *Quod debetur*. ff. de *Peculio*; neque tenetur quis se exponere periculo ut careat utroque beneficio, dimittendo videlicet prius ante obtentam pacificam possessionem posterioris.

320. *Possessio pacifica posterioris beneficii, quando censeatur acquisita? Quæ in continenti fiunt inesse videntur.* — Cæterum « Possessio pacifica » posterioris beneficii censetur acquisita, quando ea non est litigiosa; sed absque controversia juris vel facti, judiciali et extrajudiciali, obtinetur. Garcias, d. part. XI. cap. v. num. 105. citans plurimos alios. Sive, ut alii loquuntur, talis « Possessio pacifica » habetur, quando quis beneficii possessionem nactus, in ista in continenti non turbatur: hoc est nullam patitur juris, vel facti controversiam. Et additur primo, « vel facti: » quia ad tollendam pacificam possessionem sufficiunt extrajudiciales molestiæ. Card. de Luca cit. discours. 56. de *Benefic.* n. 5. allegans decis. 1254 Rotæ, apud Seraphinum. Additur ulterius, « in continenti: » nam secus, si vel in ipsamet apprehensione secundi beneficii lis sibi moveatur, l. *Si post perfectam*. c. de *Evictionib.* vel saltem in continenti post, arbitrio boni viri, arg. c. *Officii*. 38. de *Election*. Glossa c. *Commissa*. §. *Pacificam*. de *Election*. in 6. Flamin.

Parisius, lib. III. de *Resignat. benefic.* cap. I. n. 131. et alii. Siquidem, quæ continenti fiunt, inesse videntur, l. *Lecta est*. ff. de *Rebus creditis*, *Si certum petatur*. Unde possessio non censetur pacifica fuisse, quæ non duravit, c. *Nam et ego*. de *Verb. signif.* junctis concordantiis a Glossa fin. ibid. adductis. Si autem possessio pacifica semel acquisita fuit, non desinit esse talis, licet ex post facto (puta, post mensem, aut duos menses, vel post libere administratam aliquandiu curam animarum) desuper, controversia moveatur. Glossa cit. c. *Commissa*. §. *Pacificam*. de *Election*. in 6. estque jam dictum supra lib. II. tit. XII. *De causa possessionis*, etc. §. 1. n. 23.

321. *Prius beneficium non vacat per receptionem secundi, quando fructus istius ex causa alius percipit.* — Resp. II. Insuper non censetur prius beneficium ipso jure vacare per receptionem secundi incompatibilis, quando fructus istius ex causa etiam alius percipit. Ita Abbas c. *De multa*. n. 16. h. t. estque clare decisum c. *Si tibi concessio*. 26. h. t. in 6. ac notant Glossa, Ancharanus, Vivianus, Barbosa, ibid. et communis. Accedit ratio, quia talis nondum adeptus est plene, atque effectualiter secundum beneficium. Licet enim istud jam obtinuerit, atque pacifice possideat, fructus tamen ejus non habet; sicque cum effectu nondum censetur id recepisse, ac proinde redeunt dicta n. 318. Confirmatur id ipsum, quia alioquin sequeretur, quod talis cogere mendicare; cum fructus ex secundo beneficio non haberet, primo autem privatus existeret: quod utique foret absurdum.

322. *Secus, si per provisum steterit, quominus possessionem, aut fructus ejusdem habeat.* — Additur notanter, « ex causa alius percipit » puta, quia Papa concessit episcopo, ut fructus beneficiorum proxime vacaturorum, ad certum tempus pro solvendis debitis percipere valeat; prout est casus in c. *Si propter*. 10. de *Rescript.* in 6. et cit. c. *Si tibi concessio*. h. t. in 6. Nam secus dicendum, si per provisum steterit, quominus possessionem, aut fructus secundi beneficii habeat: hæc enim limitatio expresse habetur in c. *Licet episcopus*. 28. h. t. in 6. et c. *Commissa*. 35. §. 1. de *Election*. in 6. ubi possessio pacifica beneficii adepta, et mora eam petendi, æquiparantur, illis verbis: « Possessionem ejus pacificam habuisti, vel per te stetit, quominus haberes eandem. » Simile quid habe-